

Polisförordning;

utfärdad den 11 september 2014.

Regeringen föreskriver följande.

SFS 2014:1104

Utkom från trycket
den 7 oktober 2014

Inledande bestämmelse

1 § Av 1 § polislagen (1984:387) framgår att polisverksamhet bedrivs av Polismyndigheten och Säkerhetspolisen.

Grundläggande bestämmelser om polisen och dess verksamhet finns i polislagen. Ytterligare bestämmelser finns i förordningen (2014:1102) med instruktion för Polismyndigheten och förordningen (2014:1103) med instruktion för Säkerhetspolisen.

Behörighetsregler

Behörighet som polisman

2 § Med polisman avses vid tillämpning av lag eller förordning rikspolischefen, säkerhetspolischefen, biträdande säkerhetspolischefen, polismästare, polisöverintendent, polisintendent, polissekreterare, poliskommissarie, polisinspektör och polisassistent. Detsamma gäller en polisaspirant under tjänstgöringstid vid Polismyndigheten.

Om någon som anges i första stycket inte uppehåller sin befattning som polisman, gäller inte bestämmelser om polisman honom eller henne. Sådana bestämmelser gäller inte heller den som anställs enligt 5 § 1 innan han eller hon har genomgått den utbildning som föreskrivs där.

Av 11 § förordningen (1980:123) med reglemente för militärpolisen följer att det som föreskrivs om polisman också tillämpas på den som fullgör uppgifter som militärpolisman.

Behörighet för anställning

3 § Av 5 § förordningen (2014:1105) om utbildning till polisman framgår vem som är behörig att anställas som polisaspirant.

4 § Behörig att anställas som poliskommissarie, polisinspektör eller polisassistent är den som har genomgått

1. grundutbildning till polisman eller polisutbildning för specialister enligt förordningen (2014:1105) om utbildning till polisman, eller
2. motsvarande utbildning enligt äldre bestämmelser.

Om det finns särskilda skäl får Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen i ett enskilt fall medge undantag från det som föreskrivs i första stycket.

5 § Behörig att anställas som polismästare, polisöverintendent, polisintendent eller polissekreterare är den som

1. har lämplig akademisk examen och är beredd att genomgå den särskilda chefsutbildning enligt förordningen (2014:1105) om utbildning till polisman som Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen bestämmer,

2. har genomgått grundutbildning till polisman enligt förordningen om utbildning till polisman, eller motsvarande utbildning enligt äldre bestämmelser, och är beredd att genomgå den ytterligare utbildning som Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen bestämmer, eller

3. har genomgått sådan utbildning som anges i 1 eller 2 eller annan motsvarande utbildning och i övrigt uppfyller kraven där.

6 § Av 5 § lagen (1994:260) om offentlig anställning framgår att endast den som är svensk medborgare får ha en anställning som polisman.

Ledning av polisverksamhet

7 § Den som i förhållande till någon annan leder och ansvarar för viss polisverksamhet är förman i förhållande till honom eller henne.

Det ska av arbetsordningen eller av order framgå vem som är förman vid verksamhet som polismän utför gemensamt. I annat fall är den som har den högsta befattningen förman. Om flera har lika höga befattningar är den förman som har haft befattningen längst tid, eller om de har haft befattningen lika länge, den som är äldst.

Delegering

8 § Vid delegering av beslutanderätt och arbetsuppgifter inom Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska det särskilt beaktas om uppgiften innebär att

- grundlagsskyddade fri- och rättigheter kan komma att inskränkas,
- beslut fattas om en interimistisk åtgärd som ska omprövas av domstol,
- en annan stats tjänstemän tillåts utföra polisiära uppgifter i Sverige,
- Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen beslutar att bistå en annan stat med tjänstemän eller utrustning, eller
- en fråga väcks hos regeringen.

Om det är fråga om sådana omständigheter som anges i första stycket, får uppgiften endast överlämnas till en särskilt kvalificerad beslutsfattare som har den utbildning, kompetens och erfarenhet som krävs.

Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen får inte överlämna åt någon annan än en polisman att leda förundersökning eller att avgöra frågor som Polismyndigheten enligt rättegångsbalken ska besluta i.

9 § Det ska av arbetsordningen eller av enskilda beslut framgå till vem beslutanderätt i en viss fråga har delegerats.

Kontakter med allmänheten

10 § Anställda vid Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska i kontakter med allmänheten med beaktande av omständigheterna och situationen agera så hänsynsfullt som möjligt, visa behärskning och uppträda på ett sätt som inger förtroende.

11 § En polisman ska under tjänstgöring kunna legitimera sig med tjänstekort för polisman (polislegitimation), om inte särskilda skäl talar mot det.

Rapporteringskyldighet

12 § I 9 § polislagen (1984:387) finns bestämmelser om rapporteringskyldighet i fråga om brott.

13 § Om någon skadas till följd av en polismans ingripande ska polismannen, om skadan inte är obetydlig, så snart den skadade tagits om hand för vård anmäla det inträffade till sin förman.

14 § En anställd vid Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska underrätta sin förman om sådana förhållanden i polisarbetet som förmannen bör känna till.

Arbetskyldighet

15 § En anställd vid Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen är skyldig att arbeta i hela landet.

Det ska framgå av anställningsbeviset om någon är skyldig att fullgöra annat arbete utomlands än resor i anställningen.

Skyldigheter under ledig tid

16 § Även när en polisman är ledig är han eller hon skyldig att

1. efter en förmans order avbryta ledigheten för att utföra vissa uppgifter,
2. självmant anmäla sig hos närmaste förman vid särskilt allvarliga händelser som kräver större polisiära insatser, och
3. vid svårare brott eller för att förhindra andra allvarligare störningar av den allmänna ordningen och säkerheten självmant vidta de omedelbara åtgärder som förhållandena medger.

En polisman som är ledig får även i andra fall än som anges i första stycket ingripa för att trygga allmän ordning och säkerhet eller för att tillförsäkra allmänheten skydd och hjälp.

17 § Om en polisman har vidtagit åtgärder enligt 16 § första stycket 3 eller andra stycket ska han eller hon snarast underrätta en förman om det, om det inte är obehövligt.

Utomståendes medverkan i polisiär verksamhet

18 § Polismyndigheten får använda frivilliga för eftersökning genom skallgång eller på annat sätt.

19 § Polismyndigheten får, utöver vad som anges i 18 §, anlita lämpliga personer som ideellt stöder myndigheten i dess verksamhet. Sådant stöd får inte innefatta myndighetsutövning.

Rätt att meddela föreskrifter

20 § Polismyndigheten får meddela närmare föreskrifter

1. om rapporteftergift enligt 9 § polislagen (1984:387),
2. om vilka hjälpmedel som får användas för att stoppa fordon enligt 10 § 5 polislagen,
3. om dokumentation enligt 27 och 28 §§ polislagen,
4. om rätten att besluta om förverkande enligt 3 § fjärde stycket lagen (1986:1009) om förfarandet i vissa fall vid förverkande,
5. enligt 2 kap. 33 § och 3 kap. 6 § tredje stycket ordningslagen (1993:1617) i fråga om
 - a) utförande och besiktning av en anläggning för motorsport, olycksberedskap eller föreskrifter som i övrigt behövs från säkerhetssynpunkt vid en sådan anläggning, och
 - b) utförande och besiktning av skjutbana,
6. om polislegitimation, utöver vad som anges i förordningen (1958:272) om tjänstekort,
7. om klädsel, utrustning och annat som krävs för enhetlighet i polisarbetet, och
8. om verkställighet av denna förordning.

Föreskrifter som avses i första stycket 1–4 och 6–8 och som berör Säkerhetspolisen ska meddelas i samråd med den.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

2. Genom förordningen upphävs polisförordningen (1998:1558), förordningen (1993:1635) med bemyndigande för Rikspolisstyrelsen att meddela föreskrifter om motorsport och om utförande och besiktning av skjutbana och förordningen (2011:1206) om föreskrifter rörande en polismans rätt att besluta om förverkande.

3. Vid tillämpningen av 2 § ska med polisman avses även den som enligt äldre föreskrifter har anställts som länspolismästare, biträdande länspolismästare, kriminalkommisarie, kommissarie, kriminalinspektör eller inspektör.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Gunnel Lindberg
(Justitiedepartementet)